

Lecturiada elevilor

-secțiunea „Digiportofolii: citește cu mine”

cercul de lectură

Unde fugim de-acasă?

„Rețelele de socializare, blogul, aplicațiile de pe telefon sau tabletă mă ajută să învăț”

realizatori: -Carcea Ioana, 11 ani
 Fișa de lectură a textului 1 Decembrie 1918-mesaje peste munte, de Simona Antonescu

-Arcălianu Ana-Lhea, 14 ani

-Gazacu Miruna Elena, 13 ani

prof. coord. : Carcea Loredana

Invitație la lectură >
 CLOSED GROUP · 188 MEMBERS

161 views

Ce poți face cu un grup on-line?!

(articol publicat în revista
Consilierul de lectură, Nr. 2/2019)
Profesor Loredana Carcea,
consilier Cerc de lectură *Unde
fugim de-acasă?*

„Prin
este mai ușor ca
informații
colegilor de
prin care
Facebook ne
Rețelele
urile în trend în

*intermediul grupurilor,
oricând să împărtășești
prietenilor, familiei și
echipă.”* – este mesajul
rețeaua de socializare
invită să creăm grupuri noi.
sociale sunt printre site-
ultimii ani. Nu doar că ne

ajută să fim mereu în contact cu prietenii și cunoștințele, dar au revoluționat și felul în care transmitem și primim informații de orice natură. Pe o astfel de rețea de socializare, am creat, cu câțiva ani în urmă, un grup închis folosit în scopul diseminării activităților și produselor realizate în cadrul unui proiect de parteneriat european cu o școală din Guidonia, Italia. Inițial, au fost invitate să posteze și să acceseze informații pe acest grup, cu titlul: **Invitation to reading.com** (astăzi: **Invitație la lectură**), doar cei care erau implicați direct în proiectul amintit, mai exact, profesori și elevi din cele două școli partenere și părinții acestora. Așadar, din acest punct de vedere, putem considera grupul despre care vorbim aici ca fiind un mijloc destinat creării de legături virtuale între utilizatori, cu aplicații sociale și educaționale, atât la nivel național, cât și la nivel european.

Cu timpul, după încheierea proiectului de parteneriat Comenius, pe grupul creat pentru acest proiect au fost invitate și alte persoane, el transformându-se într-unul al Cercului de lectură *Unde fugim de-acasă?*, scopul lui fiind același: de a disemina/ promova activități din cadrul cercului, de a face cunoscute informații despre lansări de carte, întâlniri cu scriitori, evenimente culturale, concursuri, apariții noi pe piața de carte etc. Iată un fragment preluat dintr-un document, cu titlul *Pagini de jurnal.docx*, pe care oricare dintre membrii grupului îl poate găsi la secțiunea Fișiere sau pe blogul proiectului <https://lecturascrierecreativa.wordpress.com/2014/11/25/lecturi-publice-ateliere-de-scriere-creativa-si-intalniri-cu-scriitori-la-lecturiada-elevilor-cluj-2-7-sept-2014/> (este vorba despre un jurnal al zilelor petrecute la Cluj-Napoca, cu prilejul participării la Lecturiada elevilor): *Ziua 2 – O altfel de librărie*

Întâlnirea cu Librarium m-a răvășit. Puține sunt lucrurile care-mi pot afecta echilibrul. Librarium mi-a dat senzația că, asemenea lui Prâslea cel voinic, am trecut pe tărâmul celălalt, pe tărâmul cărților frumoase, al cărților prietene, al cărților colorate, al cărților de tot felul. Și parcă toate îmi trebuiau.

Adina Popescu și-ale ei Povestiri de pe Calea Moșilor ne-au captivat pe toți, apoi Florin Bican ne-a prezentat-o pe Arabela, demonstrându-ne că avem dreptul de a fi diferiți.

A urmat Atelierul de scriere creativă. Unul atipic, în cadrul căruia am înțeles când și de ce limbajul licențios devine artă.

Ziua s-a încheiat cu completarea Jurnalului de bord (Ce am văzut? Ce am auzit? Ce am înțeles?) Am văzut un tărâm de poveste – Librarium. Am auzit doi oameni talentați: Adina Popescu și Florin Bican, prezentându-ne fărâme din scrierile lor. Am înțeles că arta cuvântului e-n noi.

Prin postarea acestui **Jurnal**, Cristina, scriitoarea, a făcut cunoscute munca ei și sentimentele ei și, totodată, a dat imbold celor interesați să se înscrie la acest concurs. Urmarea: an de an, membri ai Cercului nostru de lectură au participat la Lecturiada, timp de 5 ediții. Așadar, Cristina a avut, în acest context, rol de *influențator*.

Membrii acestui grup (170) sunt legați între ei în mod informal, fără obligații, dar contribuie, de obicei, la colectarea de informații referitoare la aspectele amintite deja și la share-uirea acestora în mediul on-line. S-a creat sentimentul apartenenței la o comunitate ai cărei membri au interese comune, pagina fiind specializată pe domeniul literar. De exemplu, la secțiunea **Evenimente**, sunt anunțate două evenimente viitoare la care se pot înscrie și pot participa și membrii grupului:

[Sotron. Festivalul copilăriei - Dumbrava minunată](#), Muzeul Mihail Sadoveanu - Casa Memorială cu turn în Iași sau

[Boovie® - Festival de book-trailere](#), Focșani.

Uneori, conținutul pe care îl oferă grupul este generat chiar de către membrii ei, printre care se regăsesc și tipologiile despre care se vorbește în limbajul specific utilizatorilor web: *moderatorul/administratorul* (cel care are grijă ca activitatea grupului să se desfășoare așa cum trebuie, verificând și aprobând postările; în acest caz, administratorul este prof. coord. al Cercului de lectură), *tăcutul* (este cel care vizitează site-ul pentru a observa, a citi comentariile, foarte rar pentru a-și exprima părerea), *entuziastul* (cel ce postează cel mai des conținutul, își exprimă frecvent opinia, fiind cel mai activ), *agitatorul* (cel care îi contrazice pe toți, îi provoacă și stârnește numeroase discuții în contradictoriu), *curiosul* (cel care generează conținutul prin întrebările pe care le pune) etc. Iată câteva exemple de postări din cadrul **Discuției** grupului:

1. Postări de diseminare:

2. Reacții ale prietenilor:

[Lora-Corina Aursulesei](#) Sunt minunate!

- [Dana Carcea](#) [Lora-Corina Aursulesei](#), au legătură cu basmele copiilor. Am apreciat și eu stilul lor: naiv și totuși nu lipsit de umor.
- [Lora-Corina Aursulesei](#) [Dana Carcea](#), așteptăm revista Cercului de lectură, să citim și basmele!

[Dana Carcea](#) [Lora-Corina Aursulesei](#), pregătim revista! Mulțumim pentru interes!

2. Postare care invită la lectura unui text nou

Administrator · 14 aprilie

Liliana Corobca este autoarea romanului *Kinderland* pe care vă invit să-l citiți. Personajele principale sunt 2 băieței și surioara lor mai mare care sunt nevoiți să se descurce singuri după plecarea părinților la muncă în străinătate. Romanul se inspiră, desigur, din realitatea crudă a zilelor noastre.

4. Postare de lansare a unui scriitor necunoscut

Administrator · 29 martie

Alexia-Janice este eleva mea. Ea scrie poezie. Iată una! Prima pe care ne permite s-o citim. Eu le aștept și pe celelalte!

5. Postări de popularizare a unei noi apariții editoriale sau a unui eveniment

Administrator · 26 februarie

Pentru cei care vor să citească/recitească textul despre care am discutat astăzi. Face parte din antologia ***Mica istorie a unui secol mare***. Am postat și informațiile despre autoare, Simona Antonescu, și ilustrațiile realizate de participanții la Lecturiada 2018.

Administrator · 28 ianuarie

Joi, 31 ianuarie 2019, de la 9.00 la 11.00, la CCD Botoșani

Vă aștept să citim împreună!

Existența acestui grup prezintă și avantaje și dezavantaje. Principalul avantaj este acela de a putea publica on-line texte scurte și imagini/ videoclipuri, oferind spațiu larg comunicării în timp real. Astfel, datorită membrilor din Italia, grupul ne oferă posibilitatea să interacționăm cu oameni din altă țară, iar în acest fel putem afla lucruri noi și destul de interesante despre altă cultură. Apoi, putem vorbi și despre avantajul educațional: fiecare utilizator are o dublă semnificație: cea de elev și cea de

profesor, interacțiunea directă dintre profesori și elevi, colaborarea on-line - ieftină, eficientă, în timp real, mediu de propagare ieftin. Putem menționa și un dezavantaj ale utilizării acestui grup, de exemplu, putem spune că multă lume nu este conștientă de eficiența acestuia și îl folosește inutil, ceea ce înseamnă o pierdere de timp.

Concluzia ar fi că acest grup ne folosește tuturor ca sursă de învățare sau de informare, ca mod de comunicare și de diseminare, ca formă de socializare și schimb de bune practici.

Deoarece fundamental și o Părinții nu au doar responsabil la viața copiii lor, ci au chiar după propriile competențe. Prin îmbunătățită

De ce trebuie să se implice părinții în viața școlii?

este un drept responsabilitate. dreptul de a participa școlii în care învață datorita de a o face, posibilități și acest drept, poate fi calitatea educației

care depinde de modul în care participă toți agenții care formează comunitatea educativă.

Toți părinții doresc ceea ce este mai bun pentru copiii lor. Le doresc acestora: prosperitate personală și generală care să le permită să crească și să se dezvolte, căpătând autonomie, într-un mediu liber și responsabil.

Iată, deci, care sunt unele dintre răspunsurile posibile la întrebarea de la început.

De aceea, e important ca școala, prin cadrele didactice, să-și propună cu regularitate o serie de activități care să-i implice și pe părinți.

În cadrul Proiectului cu titlul **Ascultă povestea mea!**, proiect inițiat de membrii Cercului de lectură Unde fugim de-acasă?, ne-am propus realizarea unor ateliere pentru dezvoltarea colaborării părinți-elevi-profesori (familie-școală). Această colaborare poate fi considerată corectă atunci când părinții, profesorii și elevii lucrează împreună într-un spirit de respect al diferențelor, pentru atingerea unor obiective comune, fixate în prealabil, într-un spirit deschis, de egalitate, încredere, respect și responsabilitate.

Invitația la lectură

E greu să determini un copil să citească! Acesta este un clișeu ce stă pe buzele părinților care nu reușesc să le insuflă copiilor lor dragostea pentru carte, pentru lectura ei. Unii caută rețete magice, cerând sprijinul consilierului de lectură/profesorului de literatură, alții solicită „liste de recomandări de lectură”, fără să țină cont de faptul că această metodă poate fi inhibantă pentru copii. O listă cu foarte multe titluri noi are darul de a-l speria pe micul cititor, nicidecum de a-l invita la citit. Prea puțini sunt aceia care, atunci când știu că au în așteptare o lungă serie de sarcini de rezolvat, nu se simt stresați. Lectura nu trebuie să se facă sub imperiul stresului sau sub impulsul dorinței de a face ceva pentru că trebuie. Lectura ar trebui să se facă cu plăcere.

Așa că, atunci când mi se cere o listă, recomand un titlu. Îmi place să „lucrez” cu elevii mei așa cum medicul o face cu pacienții săi: nu-i încadrez niciodată în tiparele aceleiași „boli”, ci-i tratez diferențiat, în funcție de gustul fiecăruia de lectură, de preocupările lui, de așteptări.

Cândva, îi învățam pe elevi cum să-i determine pe adulții din jurul lor să citească cu ei o carte. Mi s-a părut această sarcină mai grea decât aceea de a-i determina pe copii să citească: adulții sunt mai greu de convins! Din fericire, toți adulții solicitați, au citit cu plăcere cartea recomandată și au acceptat să participe la Cercul nostru de lectură și să pună întrebări în legătură cu conținutul cărții sau să răspundă la unele.

Specialiștii recomandă ca părinții să se implice în actul lecturii alături de copiii lor, citindu-le, atunci când aceștia nu știu încă să o facă, iar mai apoi, ascultându-i cum citesc sau povestesc o carte, participând la discuțiile pe marginea cărții citite. Acest tip de activitate nu ar trebui (după părerea mea!) să înceteze nicicând. Deci, să continuăm să citim și să comentăm ceea ce am citit împreună cu copiii noștri, indiferent de vârstă.

În școala americană, există o săptămână specială dedicată venirii părinților la școală. Și în sistemul de învățământ românesc, s-a introdus o „săptămână altfel”, în timpul căreia părinții sunt încurajați să participe la activități alături de copiii lor. Și în cadrul Proiectului amintit, i-am invitat pe părinții copiilor din Cercul de lectură la școală, implicându-i în activități cum ar fi:

1. **Vânătoare de comori la Librăria Alexandria,**

Astăzi, 24 noiembrie 2018, în cadrul Cercului de lectură ***Unde fugim de-acasă?***. Participă membrii Cercului de lectură, elevi din clasele a VII-a D, a VII-a B și a V-a C și părinți. (Activitate în parteneriat cu Librăria Alexandria Uvertura Mall Botoșani.)

Locul desfășurării activității: **Librăria Alexandria** Uvertura Mall Botoșani.

Invitați: Mihaela Marcu, Șef librărie;

Ordinea de zi:

1. *Bun venit în Librăria Alexandria!*, cuvânt de deschidere al d-nei Mihaela Marcu.
2. *Descoperă Librăria Alexandria!*, tur de cunoaștere a spațiului, ghid: d-na Mihaela Marcu;
3. Subiectul zilei: **Vânătoare de comori**. Presentare – prof. coord. Loredana Carcea;
4. *Start joc!* 3 echipe pornesc în căutarea unor indicii ascunse în librărie și reconstituie LISTA DE LECTURI.

5. **Anunț presă – 24 nov. 2019**

Cine fuge de-acasă ajunge în lumea cărților...

Cel puțin așa sunt învățați copiii de la Școala Gimnazială nr 7 din Botoșani, acolo unde funcționează cercul de lectură *Unde fugim de-acasă?*. Coordonați de profesorul Loredana Carcea, membrii acestuia au realizat în parteneriat cu Librăria Alexandria din Uvertura Mall un joc-concurs cu titlul *Vânătoare de comori*. Evenimentul a avut loc pe 24 noiembrie, iar tema a fost „100 de ani de literatură”. Au participat copii, părinți și bunici, care, grupați în trei echipe – reprezentând culorile steagului României, au căutat în librărie, conform indiciilor, cărți care au fost publicate în ultimii 100 de ani sau descriu evenimente, prezintă situații și personaje care au legătură cu această perioadă.

La final, titlurile acestor cărți au fost notate în liste de recomandări de lectură, iar participanții au fost premiați. Distincțiile câștigate au constatat în diplome, reviste de scriere creativă, cărți și semne de carte personalizate, dar și în bucuria de a fi participat la un joc creativ, care i-a adus alături de oameni interesați și i-a învățat să prețuiască lectura.

Colaborarea Cercului de lectură cu Librăria Alexandria a început în urmă cu 5 ani, cu o primă ediție a *Vânătorii de comori*. Astăzi, această colaborare este confirmată de afișele diferitelor evenimente organizate începând de atunci, materiale ce sunt expuse în librărie. Scopul celei de-a doua ediții a *Vânătorii de comori* a fost dublu. În primul rând concursul s-a înscris în seria activităților derulate de Școala Gimnazială Nr. 7 Botoșani în cadrul Săptămânii Educației Globale 2018 având tema „Lumea se schimbă. Noi?”. Totodată s-a urmărit și realizarea unui pas în plus pentru formarea unor cititori autentici, care prețuiesc cărțile și fac din căutarea și descoperirea lor prilej de sărbătoare.

Afișul evenimentului din 2014 se găsește pe blogul proiectului : <https://lecturascriereacreativa.wordpress.com/2014/10/31/vanatoare-de-comori-la-libraria-alexandria/>.

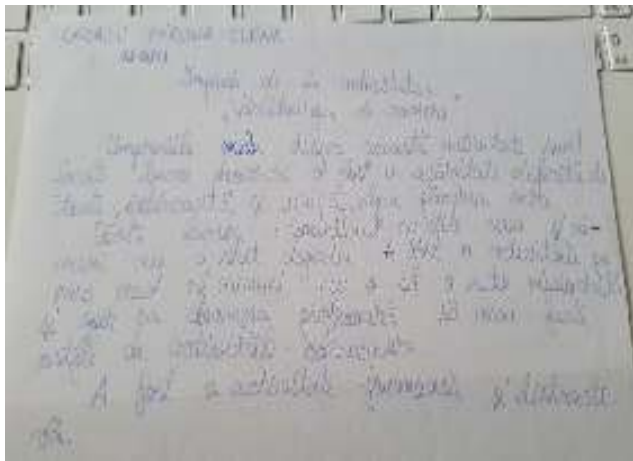
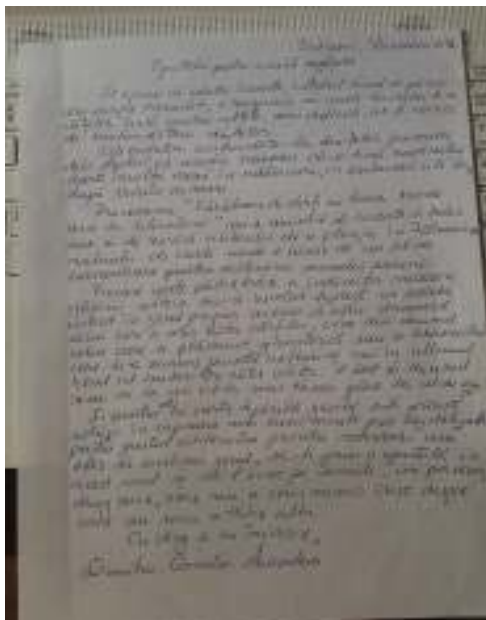
Detalii despre evenimentul din 2018 puteți găsi pe:

- <https://www.monitorulbt.ro/local/2018/11/25/cine-fuge-de-acasa-ajunge-in-lumea-cartilor>
- <https://www.facebook.com/events/222970905085001/?ti=c>
- https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=759547424380972&id=121905228145198
- https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=759650004370714&id=121905228145198

Impresii participanți:

1. *A fost o experiență foarte frumoasă pentru că am participat împreună cu părinții și a trebuit să colaborăm, să fim uniți și să ne folosim cunoștințele împreună.* (Andrei H., 13 ani)
2. *Atmosfera a fost palpantă și amuzantă. A trebuit să rezolvăm un caz tipic faimosului detectiv Sherlock Holmes. Totul era un puzzle pe care noi trebuia să-l completăm. În realitate, nu era un concurs, deoarece toți eram în aceeași echipă, chiar dacă reprezentam culori diferite ce reprezentau drapelul patriei. Scopul tuturor era același: găsirea (mai bine zis, vânărea) comorilor. Comparația cărților cu comorile m-a bucurat deoarece aceste „simple obiecte” ascund universuri care abia așteaptă să fie descoperite.* (Nicolae A., 13 ani)
3. *Provocarea **Vânătorii de comori** cu tema **100 de ani de literatură** mi-a amintit de Socrate și Delos, dar și de nevoia cititorului de a plonja în talmăcirea autorului de carte unde e nevoie de un fel de concentrare pentru deslușirea sensului ascuns. Fiecare carte păstrătoare a indiciilor necesare găsirii alteia mi-a revelat faptul că odată intrat în joc*

aveam să aflu drumul celui care a ales lista cărților, ceva din drumul celui care a plăsmuit ghicitorile sau a librarului care le-a ascuns printre rafturi și nu în ultimul rând al autorilor către cititor. A fost și drumul meu de la un cititor mai tânăr până la cel de azi. (Epistolă pentru o carte regăsită, Dumitru-Corneliu Aursulesei, părinte)

2. **Voluntariat.** Copiii sărmani au nevoie de cărți. Copiilor le place să se joace, dar și să descopere. Cărțile pot reprezenta o comoară pentru copiii care le deschid și le studiază. Bibliotecile sunt cele care ar putea pune cărți la îndemâna celor care vor să citească și nu au mijloacele necesare să cumpere cărți. Însă bibliotecile sunt rare și, uneori, insuficient dotate. Într-un interviu pe care l-am realizat cu două doamne bibliotecare, în urmă cu 2-3 ani, am aflat că nici Biblioteca Județeană nu poate răspunde mereu cererii de carte nouă sau în trend. În aceste condiții, nici Bibliotecile nu mai pot constitui un sprijin. Iar pentru copiii din mediul rural cu atât mai puțin. Așa că, împreună cu membrii Cercului de lectură și cu părinții acestora am adunat cărți, jucării, haine, dulciuri și le-am donat unei Grădinițe și unor familii sărmene din mediul rural (Buzeni), în cadrul proiectului **4/4 pentru prieteni** organizat de Ambasada USA în România, în colaborare cu CCD Botoșani.

Obiectivele propuse și realizate au fost: apropierea tinerilor de Bibliotecă și de cărți; sporirea interesului celor implicați (elevi, părinți, cadre didactice) pentru lectură; dezvoltarea unei alternative constructive de petrecere a timpului liber, atât pentru copii (membri ai Cercului de lectură), cât și pentru adulții implicați (părinți, bunici); conștientizarea tinerilor și a adulților asupra diferențelor sociale și asupra responsabilității pe care trebuie să ne-o asumăm de a-i ajuta pe cei care au nevoie.

Detalii la:

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2295204924079265&id=100007693385255

În concluzie, școala și familia sunt doi parteneri în procesul educației. Aceștia trebuie să pună la dispoziția celui educat toate sursele și resursele de care dispun astfel încât să ușureze acest demers al învățării și să-l transforme într-un mod de adaptare, la final, a celui educat la cerințele societății, ale mediului social în care va activa, la rândul său, în spiritul modului în care a fost educat, ca un factor favorizant al educației.

Proiect de activitate extrașcolară *ZICI ca să ȘTIM 2019*

Data: 31ianuarie 2019

Locul desfășurării: CCD Botoșani

Participanți: elevi din clasele a IV-a D, a V-a C și a VII-a D (membri ai Cercului de lectură *Unde fugim de-acasă?*)

Profesori coordonatori: Carcea Loredana-Nicoleta (Școala Gimnazială Nr. 7 Botoșani), Isabella Cantemir (CCD Botoșani)

Tipul activității: activitate extrașcolară: vizită de documentare și ateliere de lucru (în calendarul activităților Cercului de lectură *Unde fugim de-acasă?*)

Tipul de educație căreia i se adresează: educația pentru receptarea valorilor culturale

Argument: Îmbinarea citirii cu voce tare (chiar și a cărților ilustrate de povești sau povestiri) cu învățarea ȘTIM (știință, tehnologie, inginerie, matematică) este o combinație valoroasă din punct de vedere pedagogic, indiferent de vârsta copiilor.

Există studii ample privind impactul citirii cu voce tare de către adulți asupra dezvoltării competențelor de citit-scris ale copiilor. La fel, avem dovezi convingătoare și din ce în ce mai multe că citirea cu voce tare la toate disciplinele (științe, matematică etc., nu numai la limbă și literatură) este esențială nu doar pentru dezvoltarea competențelor de citit-scris, dar și pentru dezvoltarea competențelor specifice disciplinelor de studiu. Citit-scrisul (literația) și literația științifică se pot dezvolta simultan cu ajutorul citirii cu voce tare.

La lecțiile de științe, citirea cu voce tare poate face trecerea de la receptarea pasivă a conținuturilor la un mod de învățare centrat pe deslușirea sensurilor profunde ale discursului științific. (International Literacy Association, *Puterea și promisiunea citirii cu voce tare și citirii independente*, 2018)

Îmbinarea citirii cu voce tare și a învățării ȘTIM poate conduce la rezultate remarcabile la învățatură și poate fi un mod excelent de a prezenta copiilor conceptele ȘTIM - cum ar fi mediul de viață al animalelor, volumul corpurilor sau ingineria și arhitectura. Mai ales dacă citirea cu voce tare se face bine (o carte bine aleasă citită cu voce tare de un cititor fluent, care citește în mod expresiv și însuflețit din cărți frumoase). Și mai ales dacă citirea cu voce tare este urmată de întrebări bine gândite, care invită la discuții, precum și de un experiment științific simplu, dar inteligent.

La 1 februarie 2019, de Ziua Internațională a Cititului Împreună, vom citi cu voce tare din trei „cărți care iubesc copiii”. Astfel, trimitem un mesaj puternic și clar tuturor celor implicați în creșterea unui copil - părinților, pediatriilor, profesorilor și bibliotecarilor, dar și administratorilor și factorilor de decizie: că fiecare copil merită să i se citească 20 de minute pe zi, începând din prima sa zi de viață și până cu mult după ce poate citi deja și singur. Scopul nostru secundar, cu ocazia acestui ZICI, este de a îmbina puterea citirii împreună cu bucuria învățării ȘTIM.

Obiective: Încurajarea și stimularea interesului elevilor pentru lectură; Cultivarea lecturii de plăcere; Dezvoltarea atitudinii de relaționare a elevilor cu ei înșiși și cu ceilalți;

Descrierea activității: Activitatea se desfășoară în cadrul Cercului de lectură **Unde fugim de-acasă?**, coordonat de profesor Loredana Carcea și va consta în deplasarea la CCD Botoșani și în participarea la activitățile programate, după cum urmează:

1. Lectura cu voce tare (10 min.) din *Confesiunile unui prieten imaginar*, de Michelle Cuevas (pag. 7-20) (cititor: Ana Lhea Arcălianu, clasa a VII-a D)
2. Moment de analiză și brainstorming: care sunt cuvintele-cheie ale textului (harta proprie, magia)
3. Experimente: Copacul din cristale de sare (folosind apă, sare, înălbitor și amoniac), Scobitorile mișcătoare (folosind lemnul și apa)
4. Proiectare Power Point a unor hărți subiective realizate de elevii de clasa a V-a
5. Lectura cu voce tare (20 de min.) din *Inocenții* de Ioana Pârvulescu (pag. 73-85) (cititor: Matei Pădurariu, clasa a V-a)
6. Rezolvarea problemelor de logică care apar în fragmentul citit
7. Experiment-joc-concurs: Cursă cu cutii de tablă (folosind electricitatea statică)
8. Lectura cu voce tare (5 min.) – *Fluturele în oglindă*, din vol. *Întoarcerea lui Arpagic*, de Ana Blandiana (cititor: Ioana Carcea, clasa a V-a D)
9. Experiment: Fluturele. Balonul. Lecția de fizică (folosind electricitatea statică)
10. **Rezultate așteptate:** sporirea interesului elevilor pentru lectură; familiarizarea elevilor cu mediul cultural; formarea elevilor ca cititori pe tot parcursul vieții; stabilirea unor relații de prietenie și colaborare între elevi.

Evaluare: chestionare, realizarea de jurnale de lectură, expoziție de fotografii/ hărți subiective realizate de participanți.

Diseminare: popularizarea pagina de Facebook a Cercului de lectură și a CCD Botoșani (https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2257331884533236&id=100007693385255), în reviste de specialitate (revista *Consilierul de lectură*), în presă.

Valorizare: prezentări și dezbateri în cadrul comisiei metodice/ cercului pedagogic/ cursului *Tehnici de lectură* din oferta CCD Botoșani.

Blogul „Ana Lhea – poezie, probabil”

<https://lheasworldfulof.art.blog/>

Fiindu-mi adusă la cunoștință existența volumului *Mica istorie a unui secol mare*, am decis că nu pot să prezint unul din textele din acesta fără să-l achiziționez, așa că am făcut o vizită până la librărie. Nici bine nu am ajuns acasă, că l-am și deschis pentru a-i savura mirosul specific de carte proaspăt cumpărată. Am răsfoit-o pentru câteva minute, ținându-mi ochii ațintiți o perioadă mai lungă de timp asupra desenelor care mi-au plăcut mai mult. Ceea ce voiam eu de fapt era să ajung la cuprinsul cărții ca să văd numele tuturor autorilor care au participat la realizarea acestei antologii. Știam câteva dintre numele acestora deoarece citisem din scrierile lor sau pe unii chiar îi întâlnisem la întâlnirile cu scriitorii la care am participat în cadrul *FILIT 2017* (Festivalul

internațional de literatură și traducere Iași), *FILIT 2018* și în cadrul Festivalului de booktrailer *BOOVIE 2019*.

Horia Corcheș este unul dintre autorii pe care i-am întâlnit și despre care am discutat la una dintre întâlnirile cercului de lectură. Cunoșteam stilul în care acesta scrie, așa că nu am stat prea mult pe gânduri și am deschis la pagina unde era indicat începutul textului *Luceafărul*. L-am citit de câteva ori. Deși eram foarte pornită în a face o treabă bună nu eram prea sigură care este cel mai bun mod de a prezenta un astfel de text. Mi-a luat câteva zile, dar până la urmă mi-a venit o idee de care am fost destul de încântată. Întotdeauna am admirat persoanele care aveau propriul lor blog, dar niciodată nu am știut câți nervi poate să provoace unul atunci când nu iese în modul în care îți dorești. Desigur, nu m-am lăsat învinsă de sentimentul că nu voi reuși. Am continuat să caut tutoriale pe Youtube care să mă învețe să schimb culoarea paginilor, fonturile și alte lucruri pe care nu le-am înțeles prea bine, căci nu mă pricep îndeajuns la bloguri.

Am vrut ca subiectul principal al acestui blog să fie chiar prezentarea acestui text, însă mi-am dorit să îl pot folosi pe o perioadă mai lungă de timp. Din acest motiv m-am gândit să-mi fac poeziile publice, iar blogul să devină unul de poezie, *probabil*. Anul trecut mi-am exteriorizat această pasiune, pe care sincer nu credeam ca o voi dobândi vreodată. Inspirația

Îmi este adusă de persoanele din jurul meu și de felul în care mă fac să mă simt. Poeziile mele sunt concepute din pură emoție și din limpezi sentimente, căci toate de până acum nu au fost scrise altcândva decât în momentul în care simțeam cea mai mare tristețe, furie, iubire sau cel mai mare dor. Partea cu publicatul poeziilor a fost cel mai ușor de învățat, doar scrie mare și clar atunci când intru pe site „WRITE”. Trebuie doar să dau click în respectivul loc, să inserez poezia pe care o păstrez cu mare grijă într-un folder pe telefonul meu, apoi corectez eventualele greșeli, iar opera mea este gata de publicat. Când a venit vorba de cea de-a doua pagină a blogului, nu a mai fost la fel de ușor. Aveam în minte câteva idei amestecate pe care a trebuit să le aranjez cumva. Am folosit câteva aplicații de pe telefon precum *Adobe Draw* și *Phonto*, acestea ajutându-mă la designul acestei pagini, numite *Lucafărul – Horia CORCHEȘ*. M-am documentat ce trebuie să se găsească în prezentarea unui text, am stat o zi întregă în fața monitorului și, chiar dacă până am terminat mă durea destul de tare capul, am fost mândră de rezultatul final.

Următoarea zi la școală i-am arătat doamnei profesoare blogul meu de care eram foarte mândră. Și nu numai ei. L-am prezentat cu mult entuziasm câtorva colegi, mamei și unor prieteni. Îmi voi continua activitatea pe blog, iar din acest motiv trimit, prin intermediul acestei pagini din Digiportofoliul cercului de lectură *Unde fugim de-acasă?*, o invitație la lectura poeziilor apărute și a celor la care lucrez în momentul de față și care vor apărea în continuare.

LA BOOVIE

(<https://www.youtube.com/watch?v=Pu2Ak84Q0s4&t=55s>)

Boovie este un festival de booktrailere care încurajează adolescenții să citească. Nouă, deoarece facem parte dintr-un cerc de lectură, ni s-a părut o idee strălucită să participăm, mai ales că știam cu ce se mănâncă un book-trailer (sau cel puțin credeam că știm). Ne-am oferit voluntari din clasă opt elevi, cinci fete și trei băieți. Doamna profesoară ne anunța de fiecare dată când apărea pe listă un titlu nou de carte la care am fi putut face trailer. După ce au fost dezvăluite cele cinci titluri a urmat extragerea, adică momentul în care aflam ce carte urma să reprezentăm în concurs. Numele cercului nostru de lectură a fost extras (printre celelalte echipe ce urmau să filmeze pentru book-trailererele după cartea *Bezna*) de către doamna Carmen Ion, care după ce a citit cu voce tare „Unde fugim de-acasă?” a răspuns „La Boovie!”. Și, într-adevăr, am fugit până la Focșani în luna mai, însă înainte de asta am avut ceva de lucru. /

Primul pas pe care l-a făcut echipa noastră, care a purtat același nume cu cel al cercului de lectură, a fost videoclipul de prezentare pe care eu l-am filmat. (<https://www.facebook.com/booviefestival/videos/649903522131445?s=100006031752485&v=e&sfns=mo>) Pentru acesta, câțiva colegi din clasa a cincea ne-au învățat un exercițiu de dans la care am folosit niște benzi elastice. Ne-a fost puțin greu să ne sincronizăm. Am stabilit un scurt scenariu pe care urma să îl respectăm în fața camerei. În acea zi, când am ajuns acasă, primul lucru pe care l-am făcut a fost să încep să editez ceea ce filmase unul dintre colegii noștri la școală. Am folosit aplicația *iMovie* pe telefonul meu, iar după cincisprezece minute de lucru videoclipul arăta mai bine decât îmi imaginasem. I l-am trimis doamnei profesoare pe WhatsApp, iar după puțin timp am apărut și pe pagina de Facebook a festivalului.

Cel de-al doilea pas a fost probabil cel mai greu, începerea realizării trailerului în sine. Am stabilit cine ce personaj va juca și cine ce recuzită va aduce. Filmările s-au întins pe parcursul mai multor zile, la școală. Ba uitam ce replică urma, ba pășeam în locul greșit și trebuia să reluăm scena cu totul... În final, după mult efort depus în ceea ce ținea de actorie, ne-au ieșit toate scenele. Din păcate, a trebuit să mai renunțăm la o parte din ele, căci era prea lung videoclipul.

Vineri, 17 mai 2019, la ora doisprezece, *am fugit de-acasă* având Vereștiul ca destinație https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2699446886792456&id=100001815137894. Mama mi-a spus să nu includ în poveste mica problemă cu avizul epidemiologic, așa că nu o fac, poate o voi menționa altă dată. Am ajuns la gară la timp. Nu știți cât de entuziasmată eram, doar era prima dată când călătoream cu trenul în România! Trenul a ajuns, am urcat puțin emoționată și am avut o călătorie OK. După 3 ore și 23 de minute am ajuns (în sfârșit) la Focșani. Căldura parcă m-a plesnit peste față de când am scos capul pe ușă. Acela a fost momentul în care am regretat că nu purtam pantaloni scurți. N-a durat mult, căci a început să plouă. Am plecat spre cazare, cred că vremea s-a schimbat de vreo patruzeci și două de ori până am ajuns. Am stat într-un apartament cu celelalte patru colege ale mele.

Sâmbătă, 18 mai 2019, după un somn aproximativ odihnitor, de aproximativ 5 ore jumătate, ne-am trezit. Ne-am îmbrăcat corespunzător, cu tricourile personalizate, și dă-i, tată, cu rucsacurile în spate și telefoanele încărcate, către oraș.

Ne-am înghesuit apoi în autobuze pentru a ajunge în centru, la Ateneu. Acolo urma să aibă loc vizionarea de trailere. Subsecțiunea *Bezna* a fost a treia, dacă nu greșesc. Până atunci am apucat să facem câteva poze drăguțe. Am fost foarte emoționată, sinceră să fiu. Nu văzusem până în acel moment trailerul nostru, de care am fost foarte mândră https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2701656569904821&id=100001815137894. Pe urmă, toată ziua ne-am agitat să strângem cât mai multe like-uri pe youtube, mă rog, s-a dovedit asta a fi o bătaie de cap în plus, că n-am mai primit premiu de popularitate. Am plecat apoi să mâncăm, iar după masă ne aștepta ceea ce s-a dovedit a fi partea mea preferată din zi. La bibliotecă, a avut loc întâlnirea cu Florin Bican, pe care câțiva dintre noi au avut ocazia să-l mai asculte și la FILIT. Încăperea era relativ mică în raport cu numărul de persoane, însă a meritat să înfruntăm căldura timp de două ore. Scriitorul ne-a povestit despre primul său roman, pe care îl începuse când era mai mic decât noi. Și ne-a mai citit o poezie care mi-a captat atenția și pe care cu siguranță o voi căuta să o recitesc cândva. După orele petrecute în bibliotecă, ne-am îndreptat către o altă întâlnire, de această dată cu Horia Corcheș. Eram obosită și nu îmi amintesc prea multe. Pot spune totuși că îmi place atitudinea lui. Cred că mi-ar fi făcut plăcere să fi citit cartea despre care se vorbea, poate eram mai atentă. Iată-ne apoi la cea de-a treia întâlnire din acea zi. Pot spune despre copiii cercului de lectură *Unde fugim de-acasă?* că nu se satură de astfel de activități. Am ascultat-o pe Liliana Corobca vorbindu-ne despre cartea ei: *Kinderland*. Știam despre ce este vorba, însă nu o citisem. Cu siguranță, acum, că am întâlnit-o pe autoare, cartea se află pe lista cărților pe care urmează să le citesc.

Duminică, 19 mai 2019, era ziua în care aflam dacă suntem sau nu tari și mai era ziua în care luam trenul către Verești. Am dormit ceva mai mult decât în noaptea anterioară, cred. Am strâns lucrurile relativ repede și am coborât cu bagajele. Autobuzele ne așteptau. Am plecat către oraș, am mâncat, ne-am vopsit părul cu spray-uri colorate. Nu mai țin minte mare lucru din ce am făcut în continuare, ne-am mai milogit pe la rude sau prieteni să ne dea like pe Youtube și am pornit către sala *Balada*, la un nou workshop https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2704055899664888&id=100001815137894. A fost susținut de o doamnă profesoară de muzică (Ana Maria Rusu). S-a dovedit a fi interactiv și cu adevărat interesant a fost cât de multe lucruri noi am aflat despre muzică. În același loc, ceva mai târziu a avut loc premiera. Doamna profesoară mi-a spus că se vor duce după premiu doar doi elevi din fiecare echipă. Fiind liderul, eu am fost unul dintre ei. Eram tare mândră că urma să îmi folosesc buletinul în momentul ridicării banilor când am primit locul al treilea.

A fost frumos organizat totul și mi-a făcut mare plăcere că am avut ocazia să particip la un astfel de concurs. Și cu siguranță și colegilor mei le-a plăcut experiența noastră de la Focșani, cel puțin așa reiese din impresiile lor din care voi cita acum.

Antonie spune: *Mă gândesc la clipele frumoase petrecute la Focșani, la festivalul Boovie. Un festival bine pus la punct, la care participă oameni frumoși, deștepți, talentați și curajoși. (...) Vreau să particip și anul viitor la Boovie, deoarece vreau să obțin rezultate mai bune și să mă simt bine făcând ceea ce îmi place.*

Vlad adaugă: *De când am ajuns în gară toți eram fericiți și nerăbdători să mergem cu trenul și să vedem trailerulele celorlalți. Au fost două zile frumoase, amuzante și distractive. (...) Mi-a plăcut să văd trailerul nostru pe marele ecran (eram actori!) și am primit și aplauze. Au fost interesante întâlnirile cu scriitorii (mai ales cea cu Florin Bican care ne-a spus poezia cu baba și mitraliera și cum poți deveni co-autorul unei scrieri în momentul în care te transpui în poveste), lecția de muzică unde am învățat cum funcționează o orchestră.*

Am văzut un oraș frumos, am avut emoții pe scenă, m-am distrat cu prietenii mei, deci A FOST SUPER!!!!!!

Nicolae scrie: *La Boovie, am văzut prin book-trailerele celorlalți participanți opinia lor asupra cărților, dar și viziunea asupra acestora. Am avut ocazia să mă întâlnesc cu autori renumiți în literatura pentru copii: Florin Bican, Horia Corcheș și Liliana Corobca. (...) Această călătorie mi-a deschis atât și mintea, cât și orizontul.*

Alexandra crede că: *Festivalul la care am participat a fost una din cele mai frumoase experiențe pe care nu o voi uita și la care mi-ar fi părut rău dacă nu aș fi mers. (...) Mi-au plăcut întâlnirile cu cei trei autori, mai ales cea cu Florin Bican deoarece ne-a povestit cum a început el să scrie și a povestit cu atâta umor și atât de bine.*

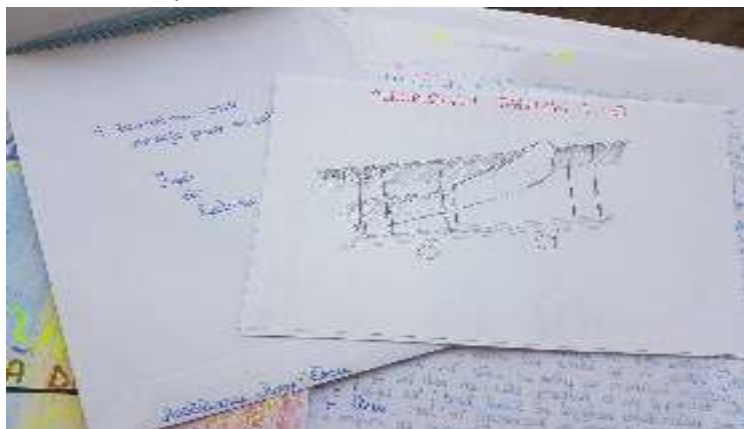
1 Decembrie 1918 – mesaje peste munți

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2723825504354594&id=100001815137894

Într-o zi, profesoara de română a adus la ora de opțional (*Tehnici de lectură*) un text dintr-o carte de care am mai auzit, adică *Mica istorie a unui secol mare*. Acest text avea titlul *1 Decembrie 1918 – mesaje peste munți* și era scris de Simona Antonescu. Profesoara a început să citească și, după aceea, am discutat despre acțiunea textului și despre personaje.

Tema pe care am avut-o a fost să realizăm **fișa de lectură a textului**. Pentru asta, am conceput:

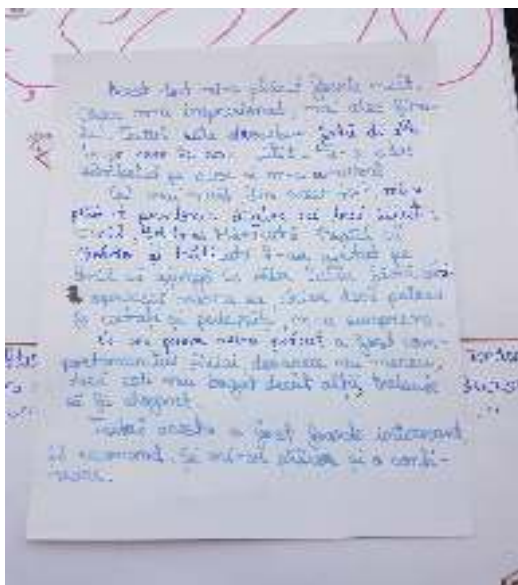
harta mentală a textului (care putea să aibă ce formă doream, dar trebuia să conțină informații despre spațiu și timp, narator, conflict și locurile în care se petrece acțiunea), **rezumatul** (pe o foaie), **prezentarea personajelor** (fiecare personaj trebuia să apară pe o foaie cu portret și descrierea lui din text) și **impresii despre lectură** (pe o foaie, cu opinii și argumente). Toate acestea trebuiau puse într-un plic pe care să fie scrise

titlul și autorul.

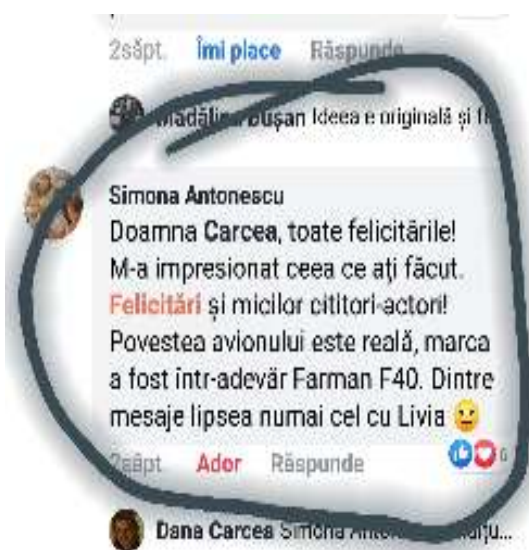
În următoarea oră, profesoara a chemat în fața clasei mai mulți elevi și i-a invitat să-și prezinte fișele de lectură. În acea oră am râs cel mai mult deoarece unii colegi aveau desene amuzante cu personajele principale schițate după trăsăturile lor care sunt prezentate în text.

Până la urmă toată lumea și-a prezentat proiectul în acea oră și a primit prima notă de pe semestrul al doilea. Rezumatele au fost și ele apreciate, la fel și impresiile noastre. Harta mentală a

*Cei mai adevărați iubitori de carte din Botoșani sun elevii Școlii Gimnaziale Nr. 7, care au montat mici scenete pornind de la povestirile din Mica istorie a unui secol mare – a scris Simona Antonescu pe pagina ei de Facebook, impresionată de munca noastră (https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=2450241208342562&id=100000701210324) și ne-a mai transmis, într-un comentariu, tot pe Facebook: *Felicitări micilor cititori-actori! Povestea avionului este reală, marca a fost într-adevăr Farman F40. Dintre mesaje lipsea numai cel cu Livia.**

În vederea realizării avionului-machetă Farman F40, echipa formată din membri ai Cercului nostru de lectură, s-a documentat și a realizat o Fișă de prezentare a obiectului confecționat din materiale reciclabile (așa cum prevedea regulamentul concursului). Una dintre sursele consultate de aceștia, confirmă cel de-al doilea mesaj al autoarei: *Din cauza vremii grele din iarna anului 1918 și a imposibilității stabilirii unei legături cu Consiliul Național Român de la Blaj, s-a apelat la un Farman F.40, care a zburat la –30 de grade cu carlinga deschisă, echipajul (format din pilotul Vasile Niculescu, care în 1919 a fost luat prizonier de bolșevici și internat timp de o lună în închisoarea de la Odessa și*

observatorul Victor Precup) purtând un strat gros de parafină pentru a rezista la frig și curenții de aer și transportând o geantă sigilată cu documente adresate de Guvernul Română Consiliului Național Român.

După ce am realizat o Fișă de trecut prin cap să fac și eu vrut să aleg tot un text din care am vorbit la școală.

Mi-am cumpărat deschis-o la cuprins. Am titlurile, niciunul nu mă

am ajuns la titlul Adinei Popescu, *Unde e laptele de Alimentara?* și am început să îl citesc și nu m-am oprit până nu l-am terminat. Mi-am dat seama că acesta este textul pe care trebuie să îl prezint deoarece mă regăseam foarte mult în el.

La școală, vorbeam cu Ana despre cum vreau să arate proiectul și că nu prea aveam idei. Ea mi-a povestit despre cum își scria ea poeziile pe aplicația Adobe Spark Page și a zis că o pot folosi și eu pentru acest proiect și puteam folosi și diferite efecte în pagina în care scriam. M-am mai gândit câteva zile ce aș vrea să fac și cea mai bună idee dintre toate era această aplicație, deci cu ea am făcut proiectul. Când am încercat să mi-o instalez pe telefon, mi-am dat seama că aceasta aplicație se poate instala doar pe IOS. Norocul meu a fost că mama își luase cu câteva zile înainte un nou iPhone și am putut face pe telefonul ei proiectul.

Proiectul meu conține: o pagină de început pe care am scris titlul și autoarea. Am scris informații despre autoarea Adina Popescu și am mai scris rezumatul, spațiul, timpul și personajele. Am adăugat diferite poze care mi s-au părut că se potriveau pentru ceea ce am scris. Am mai scris și lucruri care mi-au plăcut, dar și impresii. Ca să fiu foarte sigură că e bine, i-am pus pe mama și pe tata să se uite peste ea și să îmi spună dacă mai au ei idei. Ei au fost mulțumiți, dar nu eram sigură, așa că i-am trimis-o și Anei pentru a-i cere părerea.

La ora de opțional, mi-am prezentat Fișă de lectură și d-na profesoară a apreciat-o. am discutat despre felul în care am realizat-o și despre ce aș putea să mai adaug. Sper că i-am inspirat și pe colegii mei atât să citească textul Adinei Popescu, cât și să realizeze Fișe de lectură digitale.

Unde e laptele de Alimentara?

<https://spark.adobe.com/page/P4qok5IggPT6e/>

învățat cum se lectură, mi-a una, digitală. Am antologia despre

cartea și am început să citesc atrăgea, până

Hearts, by Ioana Carcea (11 ani)

Îmi place să-mi fac prieteni noi, deși sunt vorbesc și engleza. Îmi plac mai mult câinii mult ciocolata decât vanilia! Încă mai mod ciudat. Ies des cu *bicla* cu prietenii parele amuzante pentru noi. De Robert, Bobert sau Rubert (cum e trecut prietenul meu cel mai bun). Cred că te-am vorbindu-ți despre mine. :')

Bună. Sunt Ioana, am 11 ani și locuiesc în Botoșani, alături de familia mea. Îmi place să desenez și să mă joc.

Am destul de mulți prieteni și îmi plac desenele de la TV. Îmi place și să ascult muzică și să dansez, și cam timidă. Știu să decît pisicile și mai dorm cu plușurile, în mei, cărora le pun exemplu: în loc de în telefonul meu plictisit deja, tot

Anyway, trebuie să știi că am citit **Harry Potter**, carte care mi-a schimbat viața prin multe lucruri. Ascult trupe koreene, ca și: BLACKPINK, BTS, Twice! Aș vrea să merg la concertul *Love Yourself* al formației BTS. Îmi place să mănânc cartofi prăjiți, cu maioneză. Am călătorit în London, unde am fost la muzeul Harry Potter, de la Studiourile Warner Bros. Când am început să citesc **Harry Potter**, de la primul volum, am știut că este ceva special la el. Am continuat să citesc celelalte volume și am fost fascinată de felul în care trei copii de 11 ani pot să salveze lumea magică. Am văzut apoi filmele. Filmele erau la fel de magice ca romanul! Mi-am dorit atunci să pot ajunge și eu la Hogwarts. Visul meu a

devenit realitate când părinții mei m-au dus la Muzeul Harry Potter din London. Era foarte frumos! Totul arăta ca în film, și ca în carte. Lucrurile pe care le am cu Harry Potter sunt: Bagheta Magică a lui Hermione Granger, talismanul care merge în timp, Scrabble (ediția Harry Potter), Ochelari cu Harry Potter, Pix cu Harry Potter, creion cu Harry Potter, ghiozdan cu Harry Potter. Fratele meu, Mihai, este numit adesea „Mini Harry Potter” pentru că poartă ochelari și seamănă cu personajul Harry Potter!

Cum sunt în clasa a 4-a, o să am un banchet în curând. De-abia aștept! După banchet, voi primi un câine. Sunt atât de fericită! I-am cumpărat deja câteva jucării și m-am informat despre rasa lui, boxer. Am vrut un câine de când eram foarte mică, așa că asta este o mare realizare în „afacerea” mea cu părinții. „Afacerea” a constat în a le aminti în fiecare zi părinților că vreau un câine. Cred că i-am bătut la cap atât de mult, încât am reușit!!! Numele

câinelui va fi... *London*. Mi-am numit cățelul *London* pentru că orașul London reprezintă pentru mine o amintire minunată. Aștept banchetul și pentru că vreau să mă distrez alături de colegii mei, și pentru că a doua zi vom merge la Cluj, să îmi iau câinele! Sper ca banchetul să fie tot o amintire frumoasă pentru clasa mea și pentru învățătoarea mea, pentru că am învățat atâtea împreună, de parcă am fi fost o familie mare și prețioasă!

Cum am zis mai devreme, știu să vorbesc engleza. Cum și prietenii mei știu engleza, uneori vorbim în engleză. Când vrem să râdem, înlocuim râsul cu *Lol!* sau *ce-ul?* cu *What?*.

Am o aplicație numită Tik Tok. O am de 2 ani și pe ea creez filmulețe comice, serioase, vesele, triste etc. O fac pentru distracție *and idc* de câte *hearts* primesc. (*I dont care* - nu-mi pasă; *Hearts* - inimi, prietenii mei îmi pot da inimi dacă le place ce am făcut)

Îmi plac și jocurile cu tensiune, tipic Horror. Dar uneori îmi este și frică. De obicei, nu-mi plac filmele noi, mai degrabă cele vechi sunt mai interesante pentru mine. Acum mă uit la un serial comic numit **Friends (Prietenii tăi)**, care este foarte amuzant!

Eu mai joc un joc numit *Roblox* pe care poți juca mai multe jocuri, poți să comunici și să-ți faci prieteni. Ies destul de des, când pot (a se citi: când nu am teme). Eu și amicii mei jucăm deseori prinsa sau *Murder mystery crimei*). Uneori suntem doar doi, iar uneori suntem și câte (Misterul). Uneori suntem doar doi, iar uneori suntem și unsprezece! Ieșim în parc. Îl iau și pe fratele meu când ies afară, pentru că se înțelege foarte bine cu prietenii mei.

Alteori, mai joc și un joc care este numit Comunitatea Gacha este foarte prietenoasă și îți poți face propriul personaj cu culorile pe care le să îi pui ce haine vrei, și poți să îl faci să vorbească! Ai personaje la dispoziție și poți să refaci pe cine vrei: din cărți, din desene animate, de la TV, de unde vrei joc pe care îl vei adora!

Eu merg la **Lecturiada** an de an pentru că îmi plac activitățile pe care le facem alături de scriitori sau ilustratori, și pentru că îmi plac tensiunea și bucuria pe care concursul mi le dă. Anul trecut, am propus ca temă pentru **Lecturiada 2019** – concurs pentru care îți scriu chiar acum - tehnologia (telefoane, tablete, dispozitive electronice) și mă bucur tare mult că ideea mea se regăsește în secțiunile concursului: chiar acum scriu o scrisoare pe tableta mea elegantă Samsung! Sunt sigură că vom avea activități noi, interesante, cum au fost și până acum, legate de internet și device-uri. De aceea, am scris această scrisoare: pentru a participa la acest concurs, desigur, dar și pentru *more fun* (mai multă distracție).

Te salut cu drag și sper să ne revedem în septembrie!

Cu tot dragul, Ioana Carcea

juca mai și afară
Eu și amicii
(Misterul
câte
ies afară,

Gacha!
drăguță.
vrei. Poți
20 de
personaje
tu! Este un

plac

Generația
noua generație,
lăsăm niciodată
suntem cei care, dacă
simț în trend, suntem
nevoia de o schimbare, trebuie să ne facem auziți pentru a o primi, suntem cei care vom reuși tot ce ne propunem.

Cine sunt?!, de Miruna Cazacu (13 ani)

Dragă jurnalule,
mea... cred că noi,
suntem cei care nu
telefonul din mână,
nu au un lucru, nu se
cei care, dacă simțim

În general, preocupările copiilor din generația mea sunt: calculatorul și laptopul pentru gaming pe care se joacă tot felul de jocuri cum ar fi Fortnite, CSGO, LOL și altele și telefonul pe care stau pe Instagram sau Messenger, Facebook, YouTube, WhatsApp sau Snapchat, ascultă muzică sau se uită la filme ori seriale.

Eu sunt una dintre fetele din această generație care cred că va ajunge departe. În acest moment, preocuparea cea mai mare a mea este școala, apoi ieșitul cu prietenii, filmele, serialele, muzica, dar tot atât de important este pentru mine și telefonul.

Telefonul... el este un obiect esențial în viața mea. Nu cred că aș putea trăi fără el. Dacă nu ar fi el, cum m-aș mai uita pe aplicația Weather la vreme pentru a ști, dacă este cald, să îmi iau pantalonii mei preferați, scurți, de care ți-am vorbit vara trecută că mi i-a luat mama, potriviiți cu unul dintre tricourile mele preferate, mov, cu unicorn, sau, dacă va ploua, să îmi iau pelerina mea portocalie de ploaie, pe care mi-am cumpărat-o vara trecută când a plouat super tare în Grecia, pe insula Corfu și mereu o pun în ghiozdanul gri cu care ies afară când aflu că va ploua; cum aș putea ști unde sunt mama, tata sau diferite persoane dacă nu aș folosi telefonul pentru a le suna sau pentru a le trimite mesaje, pentru a afla unde sunt și, de ce nu, pur și simplu pentru a le comunica câte ceva; de unde aș ști dacă iese vreun prieten afară dacă nu folosesc WhatsApp-ul pentru prieteni apropiați sau Messenger pentru alți prieteni.

Cred că mie și altora ca mine nu ne plac discuțiile despre politică sau despre diferite persoane din politică. Mai bine m-aș uita la noul film apărut „The perfect date” cu actorul meu preferat, Noah Centineo, sau la episodul nou din „Riverdale” pe Netflix ; mai bine m-aș uita pe YouTube la un videoclip

cu whisper challenge sau la vlogul postat de Selly ieri în care și-a filmat toată ziua, cu camera video pe verticală, unboxingul făcut de George Buhnici la noul telefon P 30 Pro și prezentarea gadget-ului anului: telefonul cu ecran flexibil NUBIA ALPHA.

Acum să trecem la mine! Cel mai mult îmi place să ascult muzica pop-rock din playlist-ul meu, cu căștile mele Samsung originale, chiar dacă eu am un Huawei MATE 20 lite și să stau pe leagănul, pe care îl am de când mă știu în curte, sub doi meri, și să observ cum trec orele și eu tot nu mă plictisesc stând. Cred că primele cinci melodii de la „favorite” din playlist-ul meu sunt: „Lost in Japan” de Shawn Mendes, „Just My Type” de trupa The Vamps, „Natural” de Imagine Dragons, „Homesick” de Dua Lipa și „Nothing breaks like a heart” de Mark Ronson și Miley Cyrus. Alt lucru care îmi place foarte mult este să ascult muzică în căștile de gaming ale fratelui meu, Tudor, și să dau scroll pe Instagram sau Facebook. Îmi place să stau în pat dimineața, încă două ore în pijamale, cu bulldogul meu francez, negru și care cere foarte multă atenție, Iza, și să

mă uit la serialul pe care l-am început „The Vampire Diaries” și, în același timp, să o mângâi pe Iza pe burta ei fină.

Eu văd lucrurile uneori simple, alteori grele, deoarece la unele lucruri nu mă pricep și mă panichez foarte rapid, dar după aceea devin ușoare pentru că am multe persoane de încredere care mereu îmi sunt alături și mă scot din impas. Trebuie să recunosc că sunt o persoană nu prea compatibilă cu tot ce înseamnă setări telefon, laptop și calculator, tehnoredactat, trimis de emailuri, dar am persoane care mă ajută mereu. De exemplu, odată a trebuit să scriem o scrisoare electronică către un poet sau autor pe care îl îndrăgim, ți-am mai povestit. Ana mi-a explicat la școală ce ar fi trebuit acasă să fac, dar i-am cerut ajutorul și fratelui meu mai mare care a acceptat abia după ce i-am promis că îi fac cartofi prăjiți cu două ouă ochi și salată, un întreg meniu după mine. El mi-a explicat cum trebuie să fac și, până la urmă, m-a ajutat explicația lui și în alte ocazii. Acum două luni, sau chiar mai puțin, profesoara de română ne-a pus pe mine și pe Ana să tehnoredactăm niște compuneri cu obiecte din viitor. După ce le-am tehnoredactat, nu știam cum să le trimit de pe Word, dar când am ajuns următoarea zi la școală, Ana mi-a explicat și așa am învățat ceva nou.

Jurnalule, cred că ți-am povestit destul de multe lucruri azi: despre generația mea, despre mine și chiar despre tehnologie, în măsura în care mă pricep și eu. Plus că am auzit-o și pe mama strigându-mă. De abia aștept să vină ziua de mâine, să îți povestesc și să dezbat un subiect nou. Paa! Pe mâine!!!

**Revista *Cititorii*
scriitori și proiectul
eTwinning *Profesii ale*
viitorului**

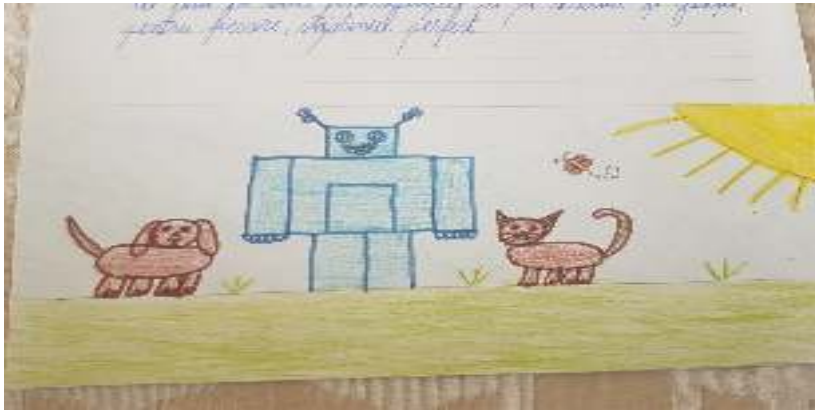

<https://www.facebook.com/groups/174648916065849/permalink/1060703007460431/>

În fiecare an, pentru *Lecturiada elevilor*, realizăm un număr al revistei Cercului nostru, revistă de scriere creativă, cu titlul *Cititorii scriitori*. Fiecare număr are o altă temă, desigur. Tema din acest an este *Profesii și obiecte din viitor*.

Am adunat și tehnoredactat materiale pe această temă, pe care le vom ilustra cu desene și fotografii realizate tot de noi. Avem, ca de fiecare dată, și invitați care scriu pentru această revistă. De

data aceasta, copii de la Școala Gimnazială Nr. 14 Botoșani și un invitat special, o persoană care nu are legătură cu viața școlii, care practică o meserie de viitor și care scrie de plăcere.

Din dorința de a extinde ideea acestui număr al revistei, care apare doar în format tipărit, nu și digital, am apelat la spațiul oferit de platforma colaborativă eTwinning, transformând ideea într-un proiect de colaborare cu alte școli din țară sau din Europa. Vă invităm să

vă înscrieți și să vă alăturați proiectului nostru, publicând aici texte scurte descriind profesii/obiecte din viitor și desene realizate de voi! <https://twinspace.etwinning.net/88007/home>